

Arrest

nr. 156 026 van 4 november 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 mei 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 15 mei 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 augustus 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN HESPEN, die *loco* advocaat J. VANDE MOORTELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 februari 2013 dient verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 15 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 juli 2013. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.02.2013 werd ingediend door:

T., M. (R.R.: ...) nationaliteit: Turkije geboren te Emirdag op (...)1983 adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De advocaat van betrokkene beweert dat zijn cliënt zijn land van herkomst heeft moeten verlaten door de politiek- economische situatie en dat hij nu niet meer naar zijn land van herkomst kan terugkeren om daar via de gewone procedure de aanvraag tot machtiging tot verblijf in te dienen.

Betrokkene verklaart dat zijn ganse familie hier in België zou verblijven, dat hij bij zijn zuster zou wonen, dat zij voor hem zou instaan en dat hij met haar een sterke band zou hebben. Betrokkene verzuimt het echter om bewijzen voor te leggen die deze loutere bewering kunnen staven. (Het voorgelegde stuk betreft een Turks document gezinssamenstelling en is niet gelegaliseerd of voorzien van een apostille, het toont de verwantschap niet aan en bewijst evenmin dat de personen erop vermeld, in België zouden verblijven.) Evenmin toont hij aan waarom dit een buitengewone omstandigheid zou vormen waardoor hij moeilijk naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren.

Verder beweert betrokkene dat hij een relatie zou hebben met mevrouw MS en dat hij met haar een gezin wenst op te bouwen. Echter om in aanmerking te komen voor een regularisatie in het kader van een duurzame relatie dient betrokkene te voldoen aan de basisvoorwaarden zoals vermeld in het artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

De elementen van integratie, namelijk zijn werkbereidheid, die hij staaft met een arbeidsovereenkomst, en zijn zelfverkleerde kennis van het Nederlands en opgebouwde sociale contacten, hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase van het onderzoek niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

Op 15 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 juli 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van LM, Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

T., M. geboren te Emirdag op (...)1983, nationaliteit Turkije

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal,

Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

□ 1° hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum."

2. Over de ontvankelijkheid

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153 761*).

De eerste bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, dit daar de door de verzoekende partij aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom zij de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De Raad wijst erop dat een vreemdeling die een machtiging tot verblijf wenst aan te vragen, deze aanvraag in principe overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de vreemdelingenwet moet indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Onder twee cumulatieve voorwaarden, waarvan één het bestaan van buitengewone omstandigheden is, kan deze aanvraag overeenkomstig artikel 9*bis*, § 1 van de vreemdelingenwet echter in België worden ingediend, bij de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft.

De verzoekende partij diende op 28 februari 2013 te Gent, de gemeente waar zij op dat moment verbleef, een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet in en was zodoende van mening dat er sprake was van buitengewone omstandigheden om het niet indienen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in april 2014 vrijwillig zou zijn vertrokken naar Turkije. Ter terechtzitting betwist de advocaat van verzoekende partij niet dat betrokkene vertrokken is.

Uit de gegevens blijkt zodoende, en dit wordt door de verzoekende partij ook niet betwist, dat zij zich opnieuw in haar land van herkomst bevindt. Zij heeft dan ook geen nadeel meer bij een beslissing waarin haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, hetgeen zoals hoger reeds gesteld inhoudt dat zij haar aanvraag niet in België mag indienen, maar zich dient te wenden tot de Belgische diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Nu zij zich opnieuw in haar land van herkomst bevindt, land waarnaar zij vrijwillig is teruggekeerd, staat niets eraan in de weg dat zij, mocht zij nog steeds de intentie hebben een machtiging tot verblijf aan te vragen, deze aanvraag

volgens de gewone procedure overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de vreemdelingenwet indient, met name bij de Belgische diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, zijnde Turkije. De eventuele nietigverklaring van deze beslissing, waarin gesteld wordt dat geen buitengewone omstandigheden kunnen aangenomen worden die rechtvaardigen dat zij haar aanvraag in België in plaats van in het buitenland kan indienen, kan haar dan ook geen nut of voordeel opleveren, daar zij zich reeds in het buitenland, met name in haar land van herkomst Turkije, bevindt, en daar indien gewenst een aanvraag om machtiging tot verblijf kan indienen.

Gevraagd naar het belang van verzoekende partij antwoordt haar raadsman dat hij het "een goede vraag vindt". Het betoog van de verzoekende partij kan aan de vaststelling dat zij geen belang meer heeft bij de vordering dan ook geen afbreuk doen.

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering.

Wat de tweede bestreden beslissing betreft, heeft verzoekende partij aldus uitvoering gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten zodat dient vastgesteld te worden dat de beslissing inmiddels uit het rechtsverkeer is verdwenen. *In casu* dringt de vaststelling zich op dat het beroep zonder voorwerp is geworden.

Het beroep is om voormelde redenen niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN